ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
ក្រុមប្រឹក្សាស្តារអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម និងជនបទ (ក.ក.ជ)

ខ្លឹមសារសង្ខេប

ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ និងជាយុទ្ធសាស្ត្រ នៃ យុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីសន្តិសុខស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភឆ្នាំ ២០១៤-២០១៨

យុទ្ធសាស្ត្រជាតិសន្តិសុខស្បៀង និង អាហារូបត្ថម្ភ (NSFSN) ២០១៤-២០១៨

“ត្រឹមឆ្នាំ២០១៨ ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជា មានលទ្ធភាពផ្នែករូបវន្ត សង្គម និងសេដ្ឋកិច្ចប្រសើរជាងមុនគួរឱ្យកត់សំគាល់ ក្នុងការទទួលបានអាហារគ្រប់គ្រាន់ មានសុវត្ថិភាព និងប្រកបដោយអាហារូបត្ថម្ភ ដើម្បីឱ្យស្របនឹងតម្រូវការផ្នែកចំណីអាហារ និងចំណង់ចំណូលចិត្ត ក្នុងការទទួលទានអាហារ ព្រមទាំងប្រើប្រាស់ស្បៀង អាហារឱ្យបានប្រសើរបំផុត ដើម្បីធ្វើឱ្យជីវិតរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ មានសុខភាពល្អ និងមានផលិតភាពខ្ពស់។”

គោលដៅអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយចីរភាពទី២ (SDG2)

បញ្ចប់ភាពអត់ឃ្លាន សម្រេចឱ្យបានសន្តិសុខស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភប្រសើរជាងមុន និងលើកកម្ពស់កសិកម្មប្រកបដោយចីរភាព

2 ZERO HUNGER

សិក្ខាសាលាស្តីពី ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ និងជាយុទ្ធសាស្ត្រ (MTSR) នៃយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីសន្តិសុខស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភឆ្នាំ ២០១៤-២០១៨

សិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ថ្នាក់ជាតិស្តីអំពី ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ និងជាយុទ្ធសាស្ត្រ

សិក្ខាសាលាពិគ្រោះយោបល់ថ្នាក់ក្រោមជាតិស្តីអំពី ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ និងជាយុទ្ធសាស្ត្រ

វត្ថុបំណងនៃការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ និងជាយុទ្ធសាស្ត្រ (MTSR)

» ពិនិត្យសមិទ្ធផលនានាដែលសម្រេចកន្លងមក
» ពិនិត្យការប្រឈម និងឧបសគ្គនានា និងរកមធ្យោបាយដោះស្រាយបញ្ហា
» ពិចារណាសកម្មភាពដែលនៅពុំទាន់បានអនុវត្តមកទល់ចុងឆ្នាំ ២០១៦
» ធ្វើការវិភាគអំពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៃវិស័យសន្តិសុខស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភ
» រៀបចំផែនទីបង្ហាញផ្លូវមួយឆ្ពោះទៅឆ្នាំ២០៣០ និងផ្តល់មូលដ្ឋានគ្រឹះសម្រាប់ការរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រជាតិថ្មីសម្រាប់ ឆ្នាំ២០១៩-២០២៣
» ចងក្រង និងផ្សព្វផ្សាយលទ្ធផលឱ្យបានទូលំទូលាយលើវេទិការួមមួយ

ដំណើរការរបស់ ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ និងជាយុទ្ធសាស្ត្រ

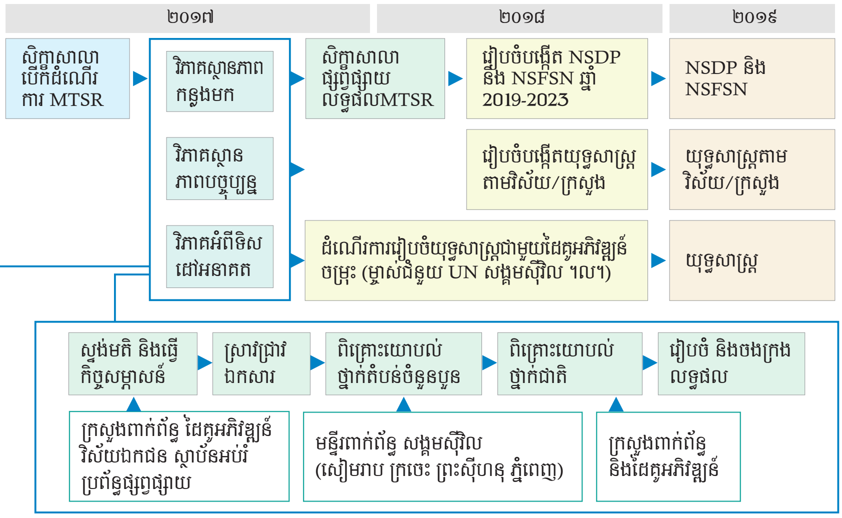

លទ្ធផលរបស់ ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ និងជាយុទ្ធសាស្ត្រ

ការវិភាគអំពីអតីតកាល៖ ដើម្បីស្វែងយល់អំពីវឌ្ឍនភាព និងការប្រឈម
» ទំព័រទី២ » ឯកសារទី១ វឌ្ឍនភាពដែលសម្រេចបានត្រឹមឆ្នាំ ២០១៦

ការវិភាគស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន៖ ដើម្បីស្វែងយល់អំពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន និងនិន្នាការថ្មីៗដែលកើតមាន
» ទំព័រទី៣ » ឯកសារទី២ ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន ឆ្នាំ ២០១៧

ការវិភាគអំពីទិសដៅអនាគត៖ ដើម្បីស្វែងយល់ទិសដៅយុទ្ធសាស្ត្រ និងអភិបាលកិច្ច
» ទំព័រទី៤ » ឯកសារទី៣ ទិសដៅជាយុទ្ធសាស្ត្រឆ្ពោះទៅឆ្នាំ ២០៣០

មេរៀនទទួលបានពី ការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ និងជាយុទ្ធសាស្ត្រ

ការរៀបចំផែនការ និងការអនុវត្ត ដោយមានការចូលរួម៖

» អភិក្រមពិគ្រោះយោបល់ជាមួយ “សង្គមទាំងមូល” ដែលបង្កើនការចូលរួមនៅក្នុងដំណាក់កាលរៀបចំផែនការ ការអនុវត្ត និងការពិនិត្យឡើងវិញជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធ។
» ការចូលរួមនៃអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងពីការវិភាគ និងការចាត់អាទិភាពនៅថ្នាក់តំបន់។
» ដាក់មនុស្សឱ្យចំជំនាញ - ធានាថាជនបង្គោលសំខាន់ៗត្រូវបានពង្រឹងសិទ្ធិអំណាចដើម្បីចូលរួមនៅក្នុង ដំណើរការនេះទាំងមូល។
» រួមបញ្ចូលការពិគ្រោះយោបល់ឯកទេស (ជាក់លាក់តាមបញ្ហា) និងទូទៅ (ពាក់ព័ន្ធនឹងប្រធានបទទាំងអស់) ដើម្បីធ្វើឱ្យមានតុល្យភាពនិងទិដ្ឋភាពរួមនៃអាទិភាពនានា។
» ប្រមូលផ្តុំ និងចែករំលែកមូលដ្ឋានចំណេះដឹងនិងធ្វើការវិភាគបរិបទ។
» ចែករំលែកព័ត៌មាន និងផ្សព្វផ្សាយចំណេះដឹងទាក់ទងនឹងបញ្ហាសន្តិសុខស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភ និងយុទ្ធសាស្ត្រនានា។

វឌ្ឍនភាព

» មានការគាំទ្រដ៏រឹងមាំ និងកម្រិតខ្ពស់ ទៅលើវិធីសាស្ត្រទូលំទូលាយក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាសន្តិសុខស្បៀងនិងអាហារូបត្ថម្ភ។

» វឌ្ឍនភាពបានកើតមានឡើងនៅគ្រប់ផ្នែកទាំងអស់។ សកម្មភាពអាទិភាពទាំងអស់កំពុងត្រូវបានអនុវត្ត ប៉ុន្តែការអនុវត្តពុំទាន់បានគ្របដណ្តប់ស្មើភាព និងនៅមានការវាស់វែងវឌ្ឍនភាពតិចតួច សម្រាប់ឆ្ពោះទៅរកគោលដៅជាតិ។

» របាយការណ៍វឌ្ឍភាពបង្ហាញពីភាពរីកចំរើនខ្លាំងជាងគេលើផលិតកម្មកសិកម្ម កម្មវិធីសុខាភិបាល និងទឹកស្អាត។

» ការមានស្បៀងអាហារ៖ មានវឌ្ឍនភាពល្អទៅលើផលិតកម្មកសិកម្ម ប៉ុន្តែខ្វះភាពចម្រុះនៃអាហារ។

» ការអនុវត្តសកម្មភាពទឹកស្អាត និងអនាម័យមានដំណើរការល្អ៖ ការអនុវត្តអនាម័យមូលដ្ឋានសម្រេចបានលើសពីគោលដៅឆ្នាំ ២០១៨ ចំណែកអនាម័យទូទៅ សម្រេចបានលើសពីគោលដៅឆ្នាំ ២០១៦។

ការប្រឈម

» លទ្ធភាពនៃការទទួលបាន និងការបឺតស្រូបស្បៀងគឺជាការប្រឈមដែលកំពុងកើតមាន។ ភាពមានស្បៀង និងផលិតកម្មគឺជាចំនុចផ្តោតសំខាន់ក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន។

» ស្ថិរភាព៖ គ្រោះមហន្តរាយ និងវិបត្តកើតមានឡើងម្តងម្កាល ដែលបង្កឱ្យប្រជាពលរដ្ឋដែលខ្វះសន្តិសុខស្បៀង និងងាយរងគ្រោះទទួលរងនូវហានិភ័យច្រើនជាងគេ (ឧទាហរណ៍ គ្រោះរាំងស្ងួតឆ្នាំ ២០១៦) ។

» ការអនុវត្ត និងការផ្តល់មូលនិធិក្នុងស្រុកមានដែនកំនត់ លើកលែងតែវិស័យសុខភាព - ការប្រឈមក្នុងការផ្តល់ហិរញ្ញវត្ថុសម្រាប់ការអនុវត្តកម្មវិធី។

» ត្រូវការតភ្ជាប់ និងពង្រឹងកិច្ចសន្ទនា និងកិច្ចគាំទ្រដល់ថ្នាក់ក្រោមជាតិ។

» យុទ្ធសាស្ត្រជាតិសន្តិសុខស្បៀង និង អាហារូបត្ថម្ភគួរចាំបាច់ផ្តោតលើសកម្មភាព 'អាទិភាព' ជាជាងលទ្ធផល។

» ចាំបាច់ត្រូវមានការកសាងសមត្ថភាពនៅគ្រប់កម្រិត។

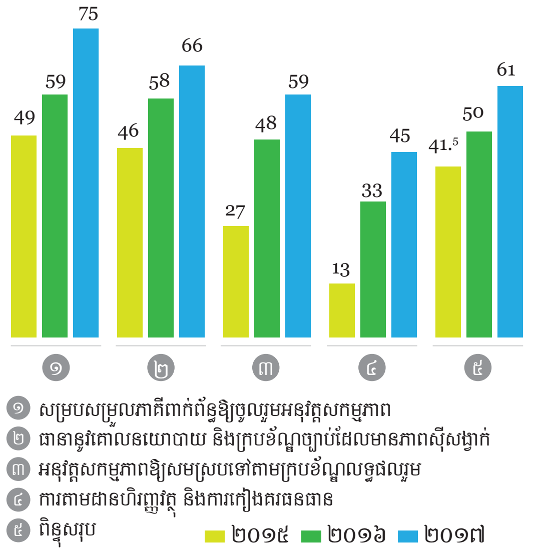

ការបង្កើនអាហារូបត្ថម្ភ - វឌ្ឍនភាពស្ថាប័ននៅកម្ពុជា ឆ្នាំ២០១៥-២០១៧ (SUN, ២០១៥, ២០១៦, ២០១៧)*

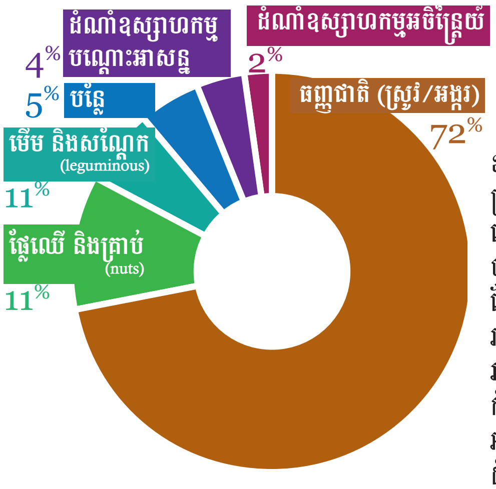

ផលិតកម្មដំណាំឧស្សាហកម្ម (NIS, 2014)*

ខណៈពេលដែលផលិតកម្មស្រូវបានកើនឡើងយ៉ាងច្រើន គេឃើញថាភាពចម្រុះនៃដំណាំនៅមានដែនកំណត់។ ក្រៅពីនេះ របៀបនៃការទទួលទានរបស់ប្រជាជនកម្ពុជាក៏ស្តែងឱ្យឃើញផងដែរថា អង្ករ/បាយគឺជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់បំផុតនៅក្នុងរបបអាហារ។

ថ្វីបើអត្រានៃភាពក្រីក្រត្រូវបានកាត់បន្ថយក្តី ប្រជាពលរដ្ឋកម្ពុជាមួយភាគធំបានរួចផុតពីខ្សែបន្ទាត់នៃភាពក្រីក្រក្នុងកម្រិតទាបនៅឡើយ ដែលភាគច្រើននឹងងាយរងគ្រោះនៅពេលមានវិបត្តិ (World Bank, 2013)*។

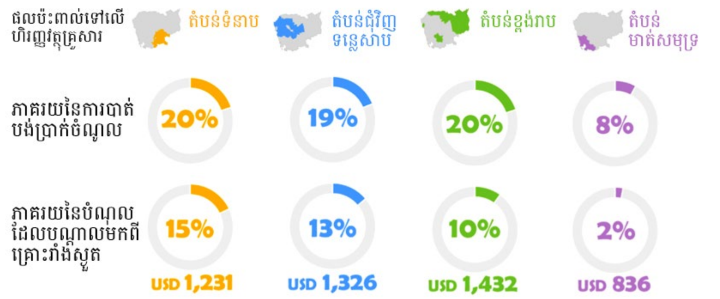

ផលប៉ះពាល់នៃបាតុភូត អែលនីញ៉ូ ទៅលើហិរញ្ញវត្ថុរបស់គ្រួសារ (FAO et al., 2016)*

* សម្រាប់ប្រភពឯកសារពេញលេញ សូមមើលនៅក្នុងឯកសារទី២ ស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន ឆ្នាំ ២០១៧

ស្ថានភាព

» មានការរីកចម្រើនគួរអោយចាប់អារម្មណ៍នៅក្នុងកំណើនជាតិ និងវឌ្ឍនភាពលើវិស័យសន្តិសុខស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភ។
» ប៉ុន្តែ នៅមានវិសមភាពកំណើន និងស្ថានភាពសន្តិសុខស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភនៅទូទាំងប្រទេស និងសម្រាប់ក្រុមប្រជាពលរដ្ឋដែលនៅតាមទីតាំងភូមិសាស្ត្រផ្សេងៗ និងមានកម្រិតសេដ្ឋកិច្ចសង្គមផ្សេងៗ។
» មានការយឺតយ៉ាវទៅលើសូចនាករអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្សមួយចំនួន - ចាំបាច់ត្រូវការផ្តល់អាទិភាពដល់លទ្ធភាពក្នុងការទទួលបានអាហារសម្បូរជីវជាតិ និងសេវាសង្គម។
» មានហានិភ័យក្នុងករណីមានវិបត្តិ។

និន្នាការថ្មីៗ ដែលកើតមានឡើង

» ដើម្បីជំរុញកំណើនសេដ្ឋកិច្ចចាំបាច់ត្រូវមានការវិនិយោគទៅលើធនធានមនុស្ស រួមទាំងការផ្តោតជាពិសេសលើអាហារូបត្ថម្ភ ដើម្បីរក្សាឱ្យបាននូវផលិតភាព និងលទ្ធភាពក្នុងការប្រកួតប្រជែង។
» ចំណាកស្រុក ជាពិសេសទៅកាន់ទីក្រុង គឺជាចំនុចចាំបាច់ដែលត្រូវពិចារណា។
  » ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រនៅតាមទីក្រុង មានការលំបាកក្នុងការទទួលបានសេវាទឹកស្អាត អនាម័យ និងសុខភាព។
  » បម្លាស់ប្តូរទៅលំនៅទៅកាន់ទីក្រុង បង្កនូវផលប៉ះពាល់មួយចំនួនចំពោះអាហារូបត្ថម្ភរបស់កុមារ ដោយអត្រានៃការបំបៅដោះកូននៅរាជធានីភ្នំពេញមានកម្រិតទាបជាងគេបំផុត។
» កម្ពុជាមានការផ្លាស់ប្តូររបបអាហារ ឆ្ពោះទៅរកការបរិភោគអាហារស្រាប់ងាយៗ ដែលនេះគឺជានិន្នាការឆ្ពោះទៅរកភាពធាត់ និងហានិភ័យនៃជម្ងឺមិនឆ្លង។
» កម្រិតនៃការប្រែប្រួលអាកាសធាតុក្នុងរយៈពេល40ឆ្នាំកន្លងមកមានល្បឿនលឿនជាងលទ្ធភាពនៃការបន្សាំបច្ចេកទេសកសិកម្មក្នុងស្រុក។ ហានិភ័យដោយសារគ្រោះមហន្តរាយធម្មជាតិនឹងមានកម្រិតកាន់តែធ្ងន់ធ្ងរឡើងដោយសារមានការខូចខាតទៅលើបរិស្ថានជាបន្តបន្ទាប់។

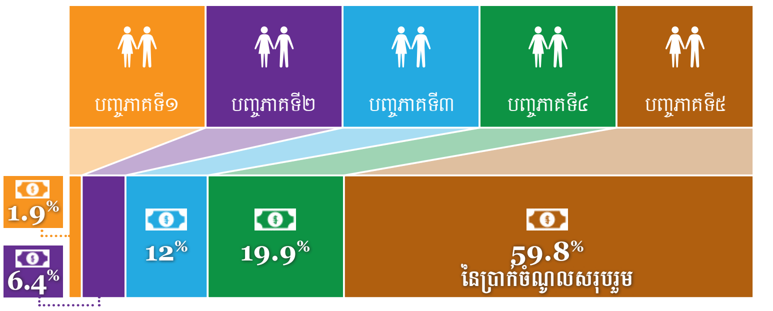

ចំណែកនៃប្រាក់ចំណូលប្រចាំគ្រួសារ ទៅតាមចំណែកបញ្ចភាគ (WFP, 2016)*

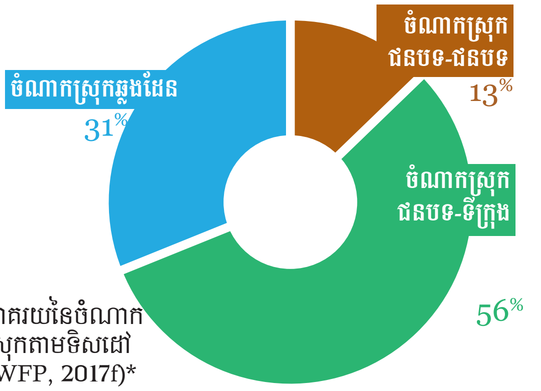

ភាគរយនៃចំណាកស្រុកតាមទិសដៅ (WFP, 2017f)*

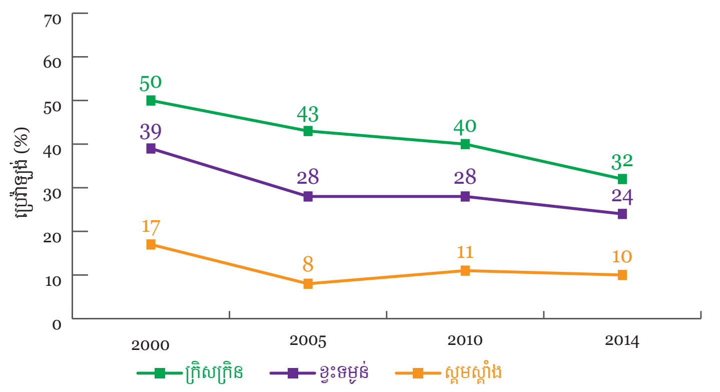

ថ្វីបើមាននិន្នាការវិជ្ជមានក៏ដោយ បញ្ហាអាហារូបត្ថម្ភនៅតែបន្តបង្កជាបញ្ហាដែលមិនអាចស្តារបាន ដល់ការអភិវឌ្ឍរបស់កុមារ ដែលរួមចំណែកបង្កឱ្យមានផលិតភាពការងារទាប និងចំណូលទាបនៅពេលពួកគេពេញវ័យ (NIS et al., 2001, 2006, 2011, 2015) * ។

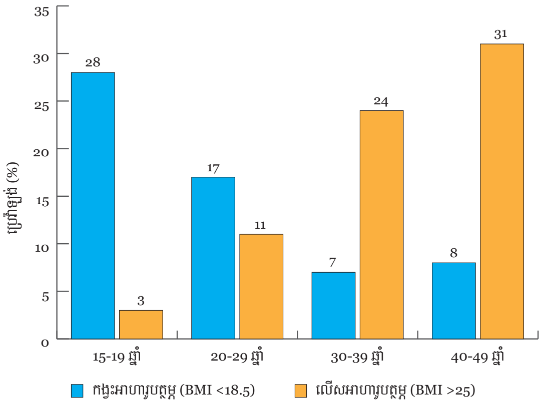

គេសង្កេតឃើញថា កម្ពុជាមានការផ្លាស់ប្តូររបបអាហារឆ្ពោះទៅរកការបរិភោគអាហារស្រាប់ងាយៗ ដែលនេះគឺជានិន្នាការឆ្ពោះទៅរកភាពធាត់ និងហានិភ័យនៃជម្ងឺមិនឆ្លង (MoH, 2013)*។

ការសម្រេចគោលដៅ SDG2 – ទិសដៅយុទ្ធសាស្ត្រ

ផ្តោតលើអាហារដែលមានគុណភាព ចម្រុះ ធន់នឹងអាកាសធាតុ និងកសិកម្មដែលគិតគូរពីអាហារូបត្ថម្ភ	ធ្វើពិពិធកម្មផលិតកម្មកសិកម្ម។ កែលម្អសង្វាក់តម្លៃផលិតកម្ម។ បង្កើនគុណភាព និងសុវត្ថិភាពម្ហូបអាហារ។ លើកកម្ពស់បច្ចេកទេសកសិកម្មដែលមានប្រសិទ្ធភាព។ បង្កើនភាពមានស្បៀង ស្ថិរភាពស្បៀង និងប្រសិទ្ធភាព។ ពិនិត្យឡើងវិញអំពីការផ្តោតលើការនាំចេញ។
បង្កើនសមធម៌ក្នុងការទទួលបានស្បៀង (មិនទុកឱ្យនរណាម្នាក់នៅក្រោយការអភិវឌ្ឍ)	បង្កើនលទ្ធភាពក្នុងការទទួលបានស្បៀង។ ដោះស្រាយវិសមភាពក្នុងការទទួលបានស្បៀង។ ពិនិត្យយុទ្ធសាស្ត្រអន្តរាគមន៍។ លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងអំពីជម្រើសចំណីអាហារ - របបអាហារចម្រុះ។ ពង្រឹងប្រព័ន្ធសុវត្ថិភាពសង្គម។
ចាត់អាហារូបត្ថម្ភជាអាទិភាព និងដោះស្រាយការប្រឈមដែលកើតមានឡើងថ្មីៗ	បង្កើនសេវាទឹកស្អាតនិងអនាម័យ។ កែលម្អរបៀបផ្តល់អាហារដល់ទារកនិងមាតា។ អាហារូបត្ថម្ភសម្រាប់កុមារ និងក្មេងជំទង់។ ចាត់ទុក អាហារូបត្ថម្ភជាការវិនិយោគធនធានមនុស្ស។ ដោះស្រាយបន្ទុកទ្វេដងនៃបញ្ហាអាហារូបត្ថម្ភ និងកំណើននៃជំងឺមិនឆ្លង។ កែលម្អយុទ្ធសាស្ត្រ ក្នុងការប្រាស្រ័យទាក់ទង។
បន្តធានាភាពមាន ការទទួលបាន និងការបឹតស្រូបស្បៀង ក្នុងករណីមានវិបត្តិ តាមរយៈវិធានការកាត់បន្ថយហានិភ័យ និងកិច្ចគាំពារសង្គម	កែលម្អប្រព័ន្ធគាំពារសង្គម ដើម្បីឆ្លើយតបឱ្យបានប្រសើរទៅនឹងវិបត្តិ។ បង្កើនភាពស៊ាំ នឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ និងកាត់បន្ថយហានិភ័យគ្រោះមហន្តរាយ រួមទាំងការការពារបរិស្ថាន។ បន្តពង្រឹងលើយន្តការគ្រប់គ្រងវិបត្តិដែលអាចកើតមាន (ដូចជា វិបត្តិអាកាសធាតុ សេដ្ឋកិច្ច សុខភាព ជាដើម)។ បង្កើនភាពធន់របស់សហគមន៍ចំពោះវិបត្តិ។

មិនទុកឱ្យនរណាម្នាក់នៅក្រោយការអភិវឌ្ឍ

» រៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រផ្សេងៗ ដែលសមស្របទៅតាមទីតាំងភូមិសាស្ត្រ ឬប្រជាសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងក្រុមជនជាតិភាគតិច។ល។

» ពិចារណាអំពីប្រេវ៉ាឡង់បន្ទុក/តម្រូវការ និងភាពងាយរងគ្រោះ

អាហារូបត្ថម្ភ ជាចលករក្នុងការពន្លឿន SDGs

អាហារូបត្ថម្ភអាចត្រូវបានចាត់ទុកជាចលករពន្លឿន និងគួរត្រូវបានផ្តល់នូវអាទិភាពខ្ពស់ជាងគេ ដើម្បីឱ្យវាអាចរួមចំណែកជាវិជ្ជមានទៅដល់SDGs ដទៃទៀត។

ការពិចារណាជាគន្លឹះ សម្រាប់អភិបាលកិច្ច

យុទ្ធសាស្ត្រ

» បង្ហាញចក្ខុវិស័យFSN 2030: CSDGs និងNSDP 2019-2023

» រៀបចំជំហរជាយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ NSFSN

» ពិនិត្យឡើងវិញ និងកែសម្រួលក្របខ័ណ្ឌ FSN

» ពង្រឹងសមត្ថភាព និងគោលនយោបាយតាមវិស័យដែលមានស្រាប់

» ពិចារណាអំពីចំនុចផ្តោត និងចំនុចអាទិភាព

ការសម្របសម្រួល

» កំណត់ឱ្យច្បាស់នូវ តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវរបស់ក.ក.ជ.

» រៀបចំអាទិភាព និងផែនការសកម្មភាពរួម

» កិច្ចសហការពហុវិស័យ និងការងារតាមវិស័យ

» ថវិកានិងប្រភពធនធាន - បង្កើនធនធានហិរញ្ញវត្ថុក្នុងស្រុក

» គណនេយ្យភាព

ការចូលរួម

» លើកកម្ពស់សិទ្ធិអំណាច និងការចូលរួមរបស់ថ្នាក់ក្រោមជាតិ

» ប្រមូលផ្តុំសង្គមស៊ីវិលដើម្បីសកម្មភាពសហគមន៍

» លើកកម្ពស់ការចូលរួម និងកសាងសមត្ថភាពអ្នករៀបចំគោលនយោបាយ និងអ្នកគ្រប់គ្រង។

» លើកកម្ពស់ការចូលរួមពីវិស័យឯកជន ស្ថាប័នអប់រំ និងប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយ

ព័ត៌មាន

» ការគ្រប់គ្រងព័ត៌មាន (ការស្រាវជ្រាវ ការចែករំលែក ការប្រើបច្ចេកវិទ្យា និងប្រព័ន្ធ M&E)

» យុទ្ធសាស្ត្រប្រាស្រ័យទាក់ទងរួមសម្រាប់ FSN

» ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការតស៊ូមតិ

» គណនេយ្យភាព និងយន្តការរាយការណ៍

» រៀបចំ និងបង្កើតឱ្យមាននូវសូចនាករ និងប្រភពរបស់វា

អាទិភាពសម្រាប់ឆ្នាំ២០១៨

» កែលម្អផែនទីបង្ហាញផ្លូវសន្តិសុខស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភ ឆ្នាំ ២០៣០ ដោយផ្អែកលើ SDGs របស់កម្ពុជា និងសកម្មភាពដែលមានស្រាប់ ព្រមទាំងសូចនាករនៅក្នុង សូចនាករសម្រាប់តាមដានរួមគ្នា(JMIs) និងNSFSN ដើម្បីធ្វើសនិទានកម្មសូចនាករ ចំណុចដៅ និងប្រព័ន្ធព័ត៌មាន។

» កំណត់ប្រភពហិរញ្ញវត្ថុ ដែលអាចយកមកប្រើប្រាស់ទៅអនាគត ដើម្បីអនុវត្តវិស័យដែលពុំទទួលបានមូលនិធិគ្រប់គ្រាន់។ ករណីនេះទាមទារឱ្យមានការប្រាស្រ័យទាក់ទងស្អិតរមួតជាបន្តបន្ទាប់ អំពីសារៈសំខាន់នៃFSNដែលជាគន្លឹះក្នុងការអភិវឌ្ឍ និងការតស៊ូមតិជាមួយអ្នកធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្ត។

» ធ្វើការវិភាគស្ថាប័ននិងសមត្ថភាពសម្រាប់របៀបវារៈវិស័យសន្តិសុខស្បៀង និងអាហារូបត្ថម្ភឆ្នាំ ២០៣០ ដើម្បីបញ្ជាក់ពីគណនេយ្យភាព ឆ្ពោះទៅរកការអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រនានាទៅថ្ងៃអនាគត។

» ពិនិត្យឡើងវិញនូវគោលបំណងនៃយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីFSN និងភាពបន្ស៊ីគ្នាជាមួយក្របខ័ណ្ឌ គោលនយោបាយ យុទ្ធសាស្ត្រ និងផែនការនានា ដោយប្រើប្រាស់ការរៀនសូត្រដែលទទួលបានពីការវាយតម្លៃពាក់កណ្តាលអាណត្តិ និងជាយុទ្ធសាស្ត្រនេះ។

» បន្តស្រាវជ្រាវ និងវិភាគ ដើម្បីកែលម្អការតាមដានភាពងាយរងគ្រោះ និងការឆ្លើយតប និងបង្កើតជាយុទ្ធសាស្ត្ររឹងមាំមួយដែល “មិនទុកឱ្យនរណាម្នាក់នៅក្រោយការអភិវឌ្ឍ”។